

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Regula Dominus quae pars

[Köln], [um 1490/95]

Prima diuisio [verborum] [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-289428](#)

Quicquid regula est ista quod omnes dicitur? Secunda pars rege
albedine, niger nigredine. Hic etiam omne nomen adiectum
nihil per regere albitum ex causa formalis virtute alicuius sub
intellectu.

Unusima prima regula est ista. quod omne substantia mundi per
potest regere deum casum a parte post. ut do tibi panem recte. unde
non est in mundo substantia quodcumque sit illud. Quin potest
regere casum quoniam deum.

Unusimascda regula est: quod omnis prepositio regit actionem
accidens. ut ad patrem apud villam recte. Et sunt triginta proprieates regentes
albitum: quod patet in donato. Et sunt quindecim regentes
latitudinem indifferenter. unde non obstrueret denas cum quanto proprio
suntur. Sed sunt altera quoniam cum sexto sociandi

Unusimatercia regula est. quod omnium principiorum manes eius
dicitur regit eundem casum a parte post quem sicut substantia a quo descendit
dit. ut sicut deus lego libro. sic etiam per dici leges librum. Et sunt
notantur (manes eiusdem factoris cuiusque) quod est sicut substantia propriorum
principiorum descendenter a substantiis coibit. que non regunt eundem ca-
tionis cuius generis sicut verbum. quod criminis non est eiusdem facti
ut quod passum. sed criminis tantum actum faciat

Unusimaequa regula est. quod quoniam per declinabilis
adiungitur prius indeclinabilis. apte tunc per dici quod ibi est de-
terminans cum suo determinabili. ut studio binum. Dicitur nota-
ter (aperte) quod inepte deus legat heri. Et sic multe orationes sal-
vianae per istam regulam. in quibus per declinabilis ponit cum parte in-
declinabilis: non examinando regulas prout positas.

Accedit sequitur divisiones verborum
Rima diuisio verborum
est ista. quod omnes substantia vel est substantia. vel rem. vel adiectum
unde Verba tibi cuncta pudent diuisio ternaria: Substantium
verbi vel substantia cadentis Verbus substantium est quoddam

generale specificabile p qdcūq ens mudi. Quid est bds
etū (est qddā generale). i. vbū subm in ppriā locutōe p
regere nū casum a pte aī quācūq rēfātē. Exemplum
vt ego suz: tu es: ille est Quid est hoc dcī (specificabile
p qdcūq ens mudi). i. vbū subm in ppriā locutōe p
gere nū casum a pte post quācūq rēfātē: vt suz hō: es
neqz. est bon. Nota tria sunt vba substatiua. scz sum
fio. exsto vel exsto. vñ Ars substatiua tria fert tantum
vba. Nū simul exsto fio nil aplius addo. Et dicūt id
suba. qz purā substatiā fcat sine alīq pnotatōe actōis vel
passionis. Tē sum. ppter tres dī vbū substatiū. Primo
qz substati alīq vbis in declinādo. scz vbs passionie vocē
vt amor hz amatussum vel fui in pterito pfecto. lego z hz
lectussum vel fui in pterito pfecto. zc. Secō qz substati
alīq vbs in resoluendo: qz om̄e verbū mudi p resolutū
in suū pincipiū z in hoc vbū substatiū supn. vel in eius
declinādo. Exemplū vt amo. i. sum amās. lego. i. sum le
gens zc. Tercio qz purā substatiā fcat sine alīq pnota
tione actōis vel passionis. Quid est verbū vñ: est qddā
generale specificabile p ppriā denotatōem tm. Tē qnqz
sunt verba vñia. vñ Quinqz vñia dicas tātū mō vba Nū
cupor appellor nominor dicorqz vocorqz. Et dicuntur
ideo vocatiua. qz vocatōem fcat Quid est vbū adiecti
ū. est illud qd actualē inherētiā actōis vel passionis
fcat. Quot sunt verba adiectiua. Qm̄ia verba sunt ad
iectiua. pter tria substatiua. et qnqz vocatiua. vnde Est
adiectiua dicas fore cetera vba. Et dicuntur ideo adiec
tiua. qz adiectiua īherētiā actōis vel passionis fcat.
Nota qtuor sunt vba anormala. vñ Num volo fers
z edo sunt hec vt anormala credo. Et dicuntur ideo anor
mala. qz nō sequitur recrā regulā alioz verbor. Unde
dñia est inter vbū defectū z anormalū. Nā verbū de
fectū ē qd hz defcm in suis vbi, vt aue salve. Hz vbū
anormalū qd nō regularit pungat. vt sum es est zc
Ecūda dñisio verbor. est. Qm̄ie verbū vel est pso
nale vel imgnsonale. vñ Qm̄ia verba tibi sunt pso v
b uj

nalia dicta. **V**el sine psonis nō fallit regula talis. **Q**uid est verbū psonale. est illud qđ p̄iugat p̄ tres distinctas p̄ sonas sub trib⁹ distinctis terminationib⁹. vt amo amas amat. **Q**uid est verbū lmpsonale. est illud qđ p̄iugat tār cūmō p̄ tercias psonas. z terminat̄ in t̄ vel in ur. **E**xem plū de t̄. vi decet placet iuuat. **D**etur. vt stat̄ amas legif. **Q**uotuplex est p̄ bū psonale. **D**uplex. scz actiue vocis et passiue vocis. **V**erbū psonale actiue vocis ē. qđ p̄iugat p̄ tres psonas sub trib⁹ distinctis terminatioib⁹. z terminat̄ in o. vt amo lego. **S**ed p̄ bū psonale passiue vocis est qđ p̄iugat p̄ tres psonas sub trib⁹ distinctis terminatioib⁹. z terminat̄ in or. vt amor legor. **N**ota q̄ p̄ bū psonalia finiti modi cuiuscumq; generis s̄t̄ volūt h̄e n̄m a pte an. p̄ supposito p̄ illā regulā. **V**ult intrāsīto r̄. **H**z si s̄t̄ infinitiuū modi volūt h̄e accm̄ a pte an. vt me lege re decet. te amare optet. **S**ed eadē verba psonalia nō regūt oia eūdē casum a pte post. sed diuersos. **N**am qđā regūt n̄m; vt sum bon⁹. vocor henric⁹. qđaz regūt ḡm. vt misereor tui. quedā dtm̄. vt parco tibi. q̄ sedā abltm̄. vt fruor pane. careo pecunia. **S**ed si s̄t̄ passiui ḡs tūc regūt abltm̄ a pte post mediante prepōne a vel ab. vt diligor a deo. amor ab illo. vñ. **I**ste dāt̄ casus passiuis a preciis. **L**ernit̄ hic a me. quandoq; videbor ab illo.

Grecia diuissio verboz est ista. **O**mne verbuz vel est trāsītuū vel absoluū. vñ. **I**n duo tu mēbra partire cadentia verba: Quedā motiuua sunt cetera verba soluta. **Q**uid est verbū transītuū. est illud qđ p̄grue p̄t̄ rege re obliquū casum a pte post. vt amo deum. vñ. **Q**d̄ regit obliquū motiuū dicito verbuz. **Q**uo sine perfecum r̄. **S**ed verbū absoluū est illud quod nō potest p̄grue re gere aliquem obliquū casuū a parte post. vt sto curro ambulo. nisi accm̄ sue proportionabilis fcatiōis. vt ambulo viā. vñ. **N**ō eget obliquio verbi vis arta soluti. **D**iligo te quare quoniā tu viuis honeste. **N**ota q̄ verba transītuā sunt triplicia. **N**am quedā sunt debiliis transitiois. z quedam vehementis transitionis. z quedam verbemen-

tissime trāsitionis. Verba trāsitionia debilis trāsitionis sī
illa q̄ p̄grue p̄n regere. qm̄ vel dcm̄ vel abltm̄ a pte post
De ḡtō vt misereor tui. de dīcō vt parco tibi. de abltō vt
careo pecunīs. Sed v̄ba v̄hemētis trāsitionis sunt q̄
p̄grue p̄n regere vñ accm̄ a pte post. vt amo d̄m̄. Et
verba v̄hemētissime trāsitionis sunt q̄ p̄grue p̄n regere
duos accōs a pte post. vt doceo te grāmaticā. induo te
tunicā. Et talia verba sunt multa. vñ Alexander. Postu
lo posco peto doceo rogo r̄.

Incepit fundamētū artis metrificādi

Litteraz alie sunt voca
les. alie p̄sonātes. Quinq̄ sunt vocales. s. a e i o
et u. Et dicunt̄ vocales. qr p se plenū sonū faciūt. et sine
eis nulla vox litteral' vel syllabā fieri p̄t. Vñ aut̄ due
scz i et v̄ trāseunt in vim p̄sonātis qñ ponunt̄ in p̄ncipijs
syllabaz alia vocalibz sequentibz. Exemplū de i. vi uno
iaceo. De v̄ vt r̄ates venus. Et oēs alie dicunt̄ p̄sonātes
vñ Alexāder. Qm̄nis p̄ter eas tibi littera p̄sona fiet
Itē nouē sunt mute. s. b c d f g k p q r. Et iō dicunt̄ mute
qr mīnīmū sonū faciūt respēciū alia litteraz. Itē q̄tuor
sunt liq̄de: s. l m n r. Et iō dicunt̄ liq̄de. qr sepe liqueſcūt
in metris et vim p̄sonātū amittūt. Itē sex sunt semiuō
cales. s. l m n r s x. Et ideo dicunt̄ semiuocales. qr dūni
dū sonū faciūt. A vocali em̄ incipiūt et in p̄sonantē desi
nunt. Itē h nō est lrā sed aspiratiōis nota. Vñ Alexā
der Versificatores h. p nulla reputabāt. Item lrā est
minima ps vocis q̄ scribi p̄t indiuitua. Et dī littera q̄si
legitera. qr iter p̄bet legentibz. Et illaz apud latinos sunt
vigintires. s. a b c d e f g h i k l r̄. Itē syllaba est vni
ca litteraz p̄rehēsio p se nihil significās. vt bu ba baff
Item dicit̄ est q̄libet ps orōnis p se accep̄ta. vt hō la
pis lignū. Dicit̄ aliquā habet vnam syllabā. vt mors ps
sum nam. Aliqñ plures. vt ita pariter custodibz p̄ncipū
paterfamilias r̄. Item tres sunt duplices p̄sonātes.